

Biz Küçükken

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 24 Haziran 2011

Biz küçükken hayat bahardı,
Biz küçükken mutluluklar yaşandı.
Aklınız almayacağı çok şeyler vardı.
Belki imkânlar dardı,
Ama ne kavgalar, ne isyanlar vardı.
Yetinmesini bilirdi herkes,
Baba sus deyince çocuklar susardı.
Anne şimdiki gibi şefkatli kollarıyla sarardı. Biz küçükken kardeşimizi kıskandırmak için, elimizdeki yiyeceği önce onun bitirmesini bekledik. Sonrada "Yaaa daha benim ki duruyor "Diye gülerdik.
Ailece dinlenen radyo tiyatroları vardı.
Tüm aile radyonun etrafında toplanıp,
Başlasın diye dakikalar sayardı.
"Haluk KURDOĞLU, Işık YENERSU
Kerim AFŞAR, Tomris OĞUZALP"
Sesleriyle gönlümüze taht kurardı.
Kolay değildi radyo sahibi olmak
Aslında radyonun bir de vergisi vardı.
Evdeki radyo adedine göre,
İnsanlar PTT'de vergi sayardı.

Ah o radyolar! hatıralarda kaldı,
Orhan Boranlar, Halit Kıvançlar.
Hatırlar mısınız Yuki' deki o mekanik sesi,
Unutmak mümkün mü?
Gönüllere taht kurmuştu;
Yıldız Kenter ile Şükran Güngör' lü,
Uğurlugil ailesi,
Tabi bir de bacı kalfanın güldüren sesi.

Çocuklar doğduğunda,
Büyüyünce telefonsuz kalmasın diye,
Telefon başvurusu yapılırdı,
Gazetelerde devren satılık telefon ilanlarına rastlanır.
Çevirmeli telefonlar üzerindeki dantel örtüsü ile salınırdı.
Kıskanmasın diye radyolar da dantel örtülerle süslenir,

O örtüler kolalarla beslenir, ipek gibi yıkanırđı.

Yemeklerin piştiği gaz ocaklarımız vardı,
İnhisar marka kibritlerle yanardı.
Annem; tıkanan gaz ocağını,
Ucunda kılcal bir tel olan aletle söylenerek açmaya çalışırdı.
Başaramayınca devreye babam girer,
Genelde ocağı bozup okkalı bir küfürle fırlatıp atardı.
Yenisi gelinceye kadar yerine ispirto ocağı yanardı.

Banyoda tuhaf bir soba vardı,
Sadece pazar günleri yanardı,
İnsanlar bu günkü gibi her gün banyo yapamazdı,
Tüm aile o gün yıkanıp,
Çamaşırlar annemin ellerinden öper,
Leğenler içinde emekle yıkanırđı.

Plastikler çıkmadan önce banyo ve tuvaletlerde takunyalar vardı.
Herkesin ayağına olsun diye en büyük numara alınırđı.
Banyoda kurnamız vardı,
Annemiz bizi yıkarken bazen kızar,
Hamam tası kafamızda patlardı.
şampuan yerine zeytinyağlı sabunlar vardı.
Okulda başımız bitlendiyse yerini kükürtlü sabun alırdı.

Okul önlerinde eli yağlı adamlar bir kutuda,
Lahmacun satardı,
Arasına yeşillik koyarak sıcacık sarardı.
Ayrıca; şam tatlısı, macun şeker, susamlı şeker
Gariban çocukların vazgeçilmeziyken,
İsimleri SAİNT ile başlayan kalantor ecnebi okullarda,
15 kuruşa açma, 25 kuruşa gofret bulunurdu.
İlk okulda Amerikan yardımı sandviçler ve
Süt tozundan sütlerle, balık yağı hapları dağıtılır,
Sağlıksız koşullarda beslenme saatleri yapılırdı.
Kızlar başına sepet kadar kurdele takardı,
Oğlanlar kurdelelerinden çekip sonra kaçardı.

Aşı olunacağı zaman tek bir iğne koldan kola

mikrop dağıtırken, can havliyle aşıdan kaçılırdı,
Kaçamayanın kolu şişer, günlerce ağrır, kaşınırdı.
İlk okulda okuma bayramı bilmezdik,
Herkes sırayla okur ama bayram etmezdik.
Renkli patiskadan dikilme, beli lastikli donlarımız vardı,
Yırtılan çoraplar yamanır,
Büyüyen çocuklara küçülen elbiseler,
Küçüklere ayarlanırdı.

Bayramlarda alınan bayramlıklar,
Baş uçlarında saklanır,
Sabah zor edilir, gün doğunca giyilerek, el öpmeye çıkılırdı.
Komşudan para almak yasak, şeker almak serbestti.
Sokaklara minyatür salıncaklar kurulur,
Bayram yerlerine ailece gidilirdi.
Daha zengin mahallelerde atlı karıncalara binilirdi.

Türk Sanat Müziğini Kentliler,
Türk Halk Müziğini Köylüler dinlerken,
Yabancı müzik dinleyen bir kaç kişiye alafranga denirdi.
Kürt, Türk, Ermeni, Yahudi bilmezdik,
Hepimiz el ele kol kolaydık,
Köşe başında Rum bakkal, bir sokak ötede Ermeni terzi vardı.
Biz onları, onlar da bizi sayardı.

Evlerde güzel eşyalarla donanmış,
Sadece misafır gelince açılan misafır odaları vardı.
Getirilen hediyeyi açmak ayıp sayılır,
Getiren ayrıldıktan sonra merakla açılırdı.
Anneler vapurlarda, trenlerde rahatlıkla bebek emzirir,
Kimse dönüp bakmazdı.

Sokakta oynarken en sevdiğimiz yiyecek;
Üzerine şeker dökülmüş ekmek üzerine yağ,
Bazen de üzerine salça sürülen ekmektir.
Her gencin en kıymetli eşyası DUAL pikaptı,
Sinemalar da gazoz, iler ki yıllarda fırigo ve alaska satılırdı.

Dondurma Mayıs ayında çıkar,

Ama aileden izin Temmuz ayında çıkardı,
Sadece kaymaklısı, kakaolusu ve vişnelisi vardı.
Yoğurt bir adamın sırtında asılı büyük kaplar içinde satılır,
Mahalleler yoğurtçunun zil sesiyle ınlardı.
Şimdiki poşetler yerine gazete kağıtlarından kese kağıdı yapılır,
Unla yapılmış tutkalla yapıştırılırdı.

"Bir maniniz yoksa anneler size gelecek"
Sözü asla geri çevrilmez,
Çevrilirse yapılan ayıp sayılırdı.
Uyduruk oyuncalarımız vardı,
Oğlan ocuklara;
Plastik araba alınmamışsa, makaradan araba yapılır,
Kızlara ise bezden bebekler yapılırdı.
Biz küçükken hayat bahardı.
Biz küçükken mutluluklar yaşandı.
Büyüdük, geliştik, hem de çok büyüdük,
Ama o günlerin tadı yok artık,
Ne dersiniz ? Dünya mı çok değişti?
Bizler mi çok yaşlandık?